

Единъ египетски фараонъ се влюбилъ въ нея и се оженилъ. Отъ обичъ и въ честь на жена си, той далъ името ѝ на нейната родина. Турцитѣ наричатъ тая планина *Родопъ*, или *Доспатъ* — *даалари* (Доспатски планини). Въ българската книжнина се срѣщатъ и други названия: *Доспатски* планини (Доспатски — деспотъ Славъ, деспотъ Иванко и др.), Славиеви гори (на името на Славъ деспотъ), Кръстата гора (у срѣднородопското население) и др. Но чрезъ обучението и книжнината си проби пътъ и се закрепилъ името *Родоп* (*Родопи* или *Родопитъ*), побългарена и пригодена къмъ нашия езикъ звучна дума. Най-после не е важно откъде и какъ иде думата *Родоп*. Важното е да познаваме добре тая хубава българска планина, да я ценимъ и да я обичаме.

Отъ казаното по-горе се разбра, какво положение, граници и голѣмина има Родопъ планина и отгдето води началото нейното име. Трѣбва да се каже още, че тя е разчленена планинска земя. Многобройни сж и другитѣ ѝ географски качества. Тя е хранилище на огромно водно богатство. Многобройнитѣ притоци на Марица идатъ отъ Родопъ. Въ недрата си е преизпълнена съ много руди, медъ, олово, цинкъ, сребро, азбестъ, антимонъ, хромъ, а и други обикновени минерали. Близко е до бѣломорския брѣгъ и се влияе отъ срѣдиземноморския климатъ. Затова тукъ, особено въ срѣдното и долното течение на р. Арда, вирѣятъ тютюнъ, сусамъ, смокини, бадемъ, макъ, калинка и се правятъ опити съ маслината. Западна Родопъ е известна съ голѣмото си горско богатство и съ просторнитѣ си лѣтни пасища, които въ миналото сж подпомагали масовото скотовѣдство отъ дребенъ добитѣкъ.

Родопската областъ е слабо населена. Докато на 203,000 кв. клм. въ България живѣятъ 6,000,000 население, тукъ на около 20,000 кв. клм. живѣятъ около 700,000 души. Въ старо време е била населена отъ траки, измѣстени отпосле отъ славянитѣ къмъ 7 в. сл. Хр. Къмъ